

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 17.10.2008
СОМ(2008) 657 окончателен

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА КОМИСИЯТА

**Оценка и мониторинг на прилагането на Плана на ЕС за най-добри практики,
стандарти и процедури за борба и предотвратяване на трафика на хора**

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА КОМИСИЯТА

Оценка и мониторинг на прилагането на Плана на ЕС за най-добри практики, стандарти и процедури за борба и предотвратяване на трафика на хора

Изготвянето на настоящия документ е в отговор на искането на Съвета, съдържащо се в заключенията му, приети от Съвета за ПВР на 8—9 ноември 2007 г., в които Комисията се приканва да изготви „доклад за оценка и мониторинг на Плана на ЕС¹ с цел гарантиране, че действията, насочени срещу трафика на хора, ще продължат и през 2008 г.“ През декември 2007 г. Комисията изпрати въпросник до държавите-членки с искане за актуална информация относно прилагането на националните политики за борба с трафика на хора. Беше проведено допитване и до други органи, отговорни за прилагането на някои от действията, предвидени в плана за действие.

Настоящият документ предоставя преглед на мерките за борба с трафика на хора на територията на ЕС и в Норвегия. В първия раздел се разглежда ситуацията по отношение на политиката за борба с трафика в държавите-членки; във втория раздел се разглежда прилагането на действия от страна на органите на ЕС; в третия раздел са посочени показатели в полза на продължаването на мерките за борба с трафика.

1. СИТУАЦИЯТА НА ПОЛИТИКАТА ЗА БОРБА С ТРАФИКА НА ХОРА В ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ НА ЕС И В НОРВЕГИЯ

Следва анализ на отговорите на въпросника, изпратен от Комисията. Бяха получени отговори от 23 държави-членки и от Норвегия².

1.1. Национално законодателство

С трафика с цел сексуална експлоатация се води борба от 1997 г. насам. Понастоящем всички държави на ЕС признават тази форма на трафик като отделно престъпно деяние, различно от принуждаване на друго лице към проституция, и го наказват по-строго.

В момента тече също така сближаване на законодателството в областта на трафика с цел трудова експлоатация, който се състои в набирането и трансфера на хора и последващата им експлоатация при принудителни или нехуманни условия.

¹ План на ЕС за най-добри практики, стандарти и процедури за борба и предотвратяване на трафика на хора, ОВ С 311, 9.12.2005 г.

² Всички данни, съдържащи се в отговорите, са посочени в приложението. С няколко изключения, а именно Швеция и Белгия, данните не съдържат информация за пола. Много държави не разполагат с отделни данни за деца. Не винаги става ясно дали липсват налични данни или няма случаи.

В редица държави бе създадено законодателство за помощ на жертвите на трафик. Защитата на жертвите от наказателно преследване или наказания за престъпни деяния, извършени в следствие на това, че са били обект на трафик обаче се оказва недостатъчна. В допълнение липсата на схеми за помощ за жертвите показва, че съществува необходимост от по-ефективно регламентиране (вж. раздел 1.4.).

1.2. Предотвратяване

В много държави бяха предприети действия, насочени към предотвратяването, някои от тях в сътрудничество с НПО като кампании за информация и за повишаване на общественото съзнание, и по-специално обучение за правоприлагащите органи. Оказва се, че телевизионните и радио предавания представляват средства, използвани в по-малка степен. Много по-малко бе направено в страните на произход на жертвите. Дългосрочните превантивни мерки са все още недостатъчни, особено мерките с цел насърчаване на равенството между половете.

1.3. Разследване и наказателно преследване

През 2006 г. най-много случаи на разследване и наказателно преследване за трафик с цел сексуална експлоатация бяха регистрирани в Австрия (128), Белгия (291), България (291), Германия (353), Италия (214), Португалия (65) и Обединеното кралство (54). Общият брой разследвани случаи в ЕС бе 195 през 2001 г., 453 през 2003 г., 1 060 през 2005 г. и 1 569 през 2006 г.³. Въпреки възходящата тенденция броят наказателни производства продължава да бъде недостатъчно висок, за да отрази предполагаемия мащаб на престъпността, особено като се има предвид факта, че около 500 000 души вероятно са обект на трафик в Европа всяка година според данните на Международната организация по миграция (МОМ). През 2006 г. бяха регистрирани 180 случая на такъв вид престъпление, извършено спрямо деца⁴. По отношение на трафика с цел трудова експлоатация законодателната рамка бе допълнена наскоро, поради което нейното прилагане е все още слабо. Заключениеето следва да бъде, че трафикът на хора все още представлява престъпно деяние с малък риск, както при трафика с цел сексуална, така и с цел трудова експлоатация.

Много държави са сключили двустранни споразумения за обмен на информация, свързана с разследвания и полицейско сътрудничество по принцип. Съвместните екипи за разследване са рядкост. Неотдавна бяха създадени обаче нови видове полицейско сътрудничество в редица държави (Кипър, Унгария, Италия, Латвия, Литва, Нидерландия, Словения, Швеция, Обединеното кралство), включително посредством Европол и Интерпол.

Информацията относно полицейската закрила на жертвите не е задоволителна. По принцип държавите-членки заявяват, че съществуват програми за защита на

³ В някои държави данните включват трафик с цел трудова експлоатация. Възможно е някои от случаите на трафик с цел сексуална експлоатация да се разследват като случаи на принуждаване на друго лице към проституция поради трудности, свързани със събирането на доказателства.

⁴ Със сигурност тези цифри не отговарят на реалния брой случаи, тъй като много държави не разполагат с отделни данни за деца.

жертвите на трафик и че последните имат достъп до такива програми. Но много малко държави са в състояние да посочат броя на жертвите, които са се ползвали от защита, като броят им е много малък (Финландия 5, Латвия 1, Полша 11). Италия представлява по-особен и добър пример, тъй като всички жертви, които са били включени в програми за социално интегриране (2 039 през 2005 г. и 2 143 през 2006 г.), са получили също така и полицейска закрила.

Отговорите относно обезщетяването показват, че съществува разминаване в тази област между законодателството и неговото прилагане. Докато правото на компенсация е гарантирано от законодателни мерки и много държави разполагат дори и с публичен фонд за обезщетяване (Австрия, Белгия, България, Чешката република, Дания, Финландия, Франция, Унгария, Латвия, Люксембург, Малта, Нидерландия, Португалия, Словакия, Швеция и Обединеното кралство), наличните цифри сочат, че броят на жертвите на трафик, които са получили обезщетение е много малък (Дания 1, Франция 5, Нидерландия 18, Обединеното кралство 4, Норвегия 2).

1.4. Помощ за жертвите

Повечето държави приеха законодателни мерки в областта на помощта за жертви. По-специално всички държави-членки (освен Испания и Люксембург) уведомиха за цялостно транспониране на Директива 2004/81/ЕО за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора⁵. Понастоящем националното законодателство предвижда период на размисъл в съответствие с директивата. В Италия съществува система, която позволява на жертвите да получат директно разрешение за пребиваване. Продължителността на периода за размисъл варира от 30 дни до 6 месеца. Само пет държави обаче разполагат със съответни данни. Общият брой за периода 2006—2007 г. бе 56, от които 30 случая в Норвегия. Дори и ако вземем предвид големия брой жертви, които са получили директно разрешение за пребиваване в Италия и броя на лицата, които са се ползвали от период за размисъл между 2003 и 2006 г. в Обединеното кралство (155), повечето страни все още не са въвели период за размисъл⁶. Това може да означава, че по-голяма част от жертвите са били депортирани незабавно, което е в нарушение на стандартите за правата на човека, че съществени източници на доказателствата са били изгубени и представлява нарушение на директивата.

Доколкото предоставянето на разрешения за пребиваване е засегнато, всички държави с изключение на Дания, Люксембург, Полша и Обединеното кралство предвиждат такова разрешение за жертвите на трафик. Срокът му е от 40 дни (Словакия) до една година (Нидерландия, Словения, Испания, Португалия,

⁵ ОВ L 261, 6.8.2004 г. Дания, Ирландия и Обединеното кралство не са обвързани с тази директива.

⁶ Липсата на действително прилагане изглежда не засяга само държави, в които съответното законодателство е било прието наскоро (Кипър, Франция, Дания, Германия, Унгария, Латвия, Малта, Полша), но и държави, където законодателството е в сила от няколко години насам. Следва да се припомни, че този раздел представлява единствено първа предварителна оценка въз основа на въпросник, попълнен от държавите-членки. Скоро ще бъде финализирано проучване относно прилагането на група от десет директиви, включително на Директива 2004/81/ЕО и ще бъде проведена по-задълбочена оценка.

Норвегия). В повечето държави срокът е 6 месеца (Австрия, Кипър, Чешката република, Финландия, Франция, Полша, Швеция, Италия) и се подновява за периоди с различна продължителност, обикновено в зависимост от личната ситуация на жертвата. Във всички държави освен в Полша жертвите имат достъп до трудовия пазар в рамките на периода на валидност на разрешението за пребиваване в съответствие с директивата.

Цифрите относно жертвите, които са обект на помощ, са все още незадоволителни. Повечето държави дори не разполагат с такива цифри. Данни за точния брой на жертвите, които са получили помощ през последните години, предоставиха само Австрия (162), Белгия (121), България (81), Чешката република (14), Финландия (9), Италия (2 143), Литва (96), Полша (10), Словения (40) и Норвегия (37). Няколко държави предприеха мерки, които могат да бъдат наречени истинско решение, но на равнище на ЕС ситуацията е в голяма степен незадоволителна. От друга страна в държави като Австрия, Белгия, Италия, България и Обединеното кралство, в които има голям брой жертви, обект на помощ, цифрите относно наказателните производства също са по-високи (вж. 1.3). Затова може да бъде необходимо по-нататъшно регулиране в цел да се гарантират по-ефективни механизми за подпомагане на жертвите.

1.5. Безопасно и подпомогнато завръщане

Само няколко държави предоставиха цифри относно помощ за завръщане на жертви. Някои държави (Белгия, Чешка република, Дания, Франция, Италия, Нидерландия, Словения, Швеция, Обединеното кралство, Норвегия) предоставиха финансови средства за различни видове програми с цел насърчаване на социалното интегриране на жертвите в техните страни на произход. В много държави оценката на риска от страна на правоприлагащи органи преди завръщането не е регламентирана или се прилага в малка степен (Белгия 3, Чешка република 6, Словения 2).

1.6. Национални механизми за координация

Координацията на национално равнище се управлява по различен начин в отделните държави. В повечето държави бе определен орган за координация между органите и затова на правителствено равнище е осигурен плуридисциплинарен подход. Националният механизъм обаче е все още незадоволителен по отношение на механизмите за мониторинг. Две държави (Нидерландия и Швеция) определиха национални докладващи органи и осем посочиха подобни механизми (Белгия, България, Кипър, Чешка република, Дания, Финландия, Португалия, Обединеното кралство). Тази ситуация може да има отрицателно въздействие върху качеството на събраните данни.

1.7. Заключение

През последните години станахме свидетели на динамичен процес на сближаване на законодателствата в държавите-членки в областта на наказателното право и на помощта за жертвите. Наличните цифри обаче сочат сериозно разминаване между законодателството в сила и неговото действително прилагане. Цифрите относно наказателните производства са

все недостатъчно високи. По-специално в областта на помощта и защитата на жертвите следва да се подчертае критичната липса на ефективно прилагане.

От друга страна цифрите сочат, че в държавите със значителен брой жертви, които са обект на помощ, статистическите данни относно наказателните производства са по-високи. Това предполага, че подходът, основан на зачитане на правата на човека, е необходим не само, за да бъдат защитени правата на жертвите, но е също така в интерес на правосъдието. Комисията възнамерява да преразгледа рамковото решение относно трафика на хора с цел да бъдат осигурени по-ефективни механизми за подпомагане на жертвите.

Тенденцията към прилагане на законодателството и на съдебното сътрудничество в международен план е положителна, въпреки че са необходими съществени подобрения. Слабите страни продължават да бъдат полицейската закрила на жертвите, обезщетяването и полицейската оценка на риска преди завръщането.

Понастоящем държавите-членки разполагат с механизми за координация на правителствено равнище, докато системите за мониторинг все още има нужда да бъдат създадени или подобрени.

2. ПРИЛАГАНЕ НА ПЛАНА ЗА ДЕЙСТВИЕ НА ЕС

Този раздел следва структурата на плана за действие на ЕС и анализира прилагането от органите на ЕС на мерки, свързани с отделните цели.

2.1. Координация на действията на ЕС

2.1.1. Създаване на общи приоритети и одобряване на ефективността на действията на ЕС

По отношение на споделянето на информация относно приоритетни държави на произход и на транзит през октомври 2006 г. Европол изпрати план за събиране на разузнавателна информация и вследствие изготви стратегически доклад.

Европейското финансиране е основно средство за насърчаване на ефективността на действията на ЕС. Трафикът на хора бе приоритет в програмата за „Предотвратяване и борба с престъпността“ (ISEC) за 2007 и 2008 г. През 2007 г. за финансиране бяха подбрани девет предложения, пряко свързани с трафика, а други три се отнасяха до свързани с този проблем въпроси. Общата сума на предоставените средства е 3 102 484,78 EUR.

В допълнение бяха финансирани две проучвания, които ще бъдат публикувани през 2009 г. Първото има за цел да анализира отношенията между законодателството относно проституцията и трафика. Второто се отнася до

изготвянето на оценка относно мащаба на различните видове трафик, включително трудова експлоатация, просия и вземането на органи. Като следствие от препоръката на Европейския парламент⁷ бе започнато ново проучване с цел оценка на осъществимостта на европейска телефонна линия за помощ. Европейският парламент задели 2 милиона EUR в рамките на програмата ISEC за поемане на разходите за такава телефонна линия. Наръчникът за оценка „Measuring Responses to Trafficking in Human Beings in the European Union“ (е резултат от проучване, които също бе финансирано от Комисията през 2007 г.

2.1.2. Осигуряване на текущ дебат по въпроса, включително проблеми, свързани с правата на човека

18 октомври бе определен за Ден за борба с трафика на хора в ЕС. Денят е повод за повишаване на общественото съзнание и създаване на мрежи от контакти за всички организации с дейности в областта на предотвратяването и борбата с трафика на хора. През 2007 г. по време на първия Ден за борба с трафика на хора вниманието бе съсредоточено върху насочен към правата на човека подход спрямо политиката за борба с трафика.

2.1.3. Осигуряване на общи стандарти в ЕС

На 24 юли 2006 г. от името на Европейската общност бе прието решение на Съвета относно заключението на протокола за предотвратяване, премахване и наказване на трафика на хора, особено на жени и деца, който придружава Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност⁸.

По отношение на подписването и ратифицирането на Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора⁹ досега 10 държави-членки (Австрия, България, Кипър, Дания, Франция, Латвия, Малта, Португалия, Румъния, Словакия) са ратифицирали конвенцията. 15 държави-членки на ЕС (Белгия, Финландия, Германия, Гърция, Унгария, Ирландия, Италия, Литва, Люксембург, Нидерландия, Полша, Словения, Швеция, Испания, Обединеното кралство) са подписали конвенцията.

2.2. Определяне на проблема

2.2.1. Подобряване на познаването на мащаба и същността на трафика на хора

Бяха предприети различни инициативи за създаване на условия за изготвяне на насоки за събиране на данни. По-специално беше създадена експертна подгрупа относно статистически данни за престъпността¹⁰, за да разглежда престъпления против личността. Комисията обедини усилията си с МОТ за да

⁷ 16 ноември 2006 г., P6-TA(2006)0498

⁸ ОВ L 262, 22.9.2006 г.

⁹ Изготвена във Варшава през 2005 г., влязла в сила на 1.2.2008 г.

¹⁰ Решение 2006/581/ЕО на Комисията от 7 август 2006 година за създаване на експертна група за проучване на политическите нужди в областта на данните за престъпността и наказателното правосъдие — ОВ L 234, 29.8.2006 г.

започне прилагането на метода DELPHI за изготвяне на общоприети показатели за всеки вид трафик. ЕВРОСТАТ ще се включи на по-късен етап.

Понастоящем Европол участва в две инициативи: в проект, воден от международния център за разработване на политики за миграцията (МЦРПМ), които се съсредоточава върху събиране на данни в югоизточна Европа, и в проект, воден от австрийското правителство в партньорство с МОТ, който цели разработването на насоки за събиране на данни¹¹.

Европейската мрежа за миграция (ЕММ) започна *ad-hoc* проучване сред държавите-членки и разработи общ модел за проучвания¹².

2.3. За предотвратяване на трафика

2.3.1. Справяне с дълбоките причини за трафика

Комисията финансира голям брой инициативи, които целят разглеждане на дълбоките причини за трафика като бедността, изолацията, социалните неравенства и дискриминация във връзка с пола. Тя също така финансира пряко проекти, които се съсредоточават върху предотвратяването на трафика в голям брой трети държави, които често се изпълняват от организации на гражданското общество. В допълнение Комисията финансира определен брой инициативи, разработени с цел подобряване на икономическата, правната и политическата ситуация и за закрила на правата на най-уязвимите групи, а именно деца, жени, мигранти и коренно население.

2.3.2. Предотвратяване на трафика в държавите на произход, на транзит и на дестинация

Вж. предишния параграф.

2.3.3. Ранно откриване на жертви с цел предотвратяване на експлоатация

Относно визовата информационна система (ВИС) е предвидено тя да бъде пусната в действие в края на май 2009 г. По отношение на откриването на жертви бе проведен семинар в Брюксел под австрийското председателство с експерти от правителствени и неправителствени организации, които предоставят помощ за жертви, по време на който бяха обсъдени най-добри практики в областта на откриването на жертви. Финландското председателство проведе семинар относно откриване на деца¹³. Председателството на Обединеното кралство организира стратегическа среща с Евроюст относно прилагането на плана за действие на ЕС от страна на прокурорите. Друга стратегическа среща бе организирана съвместно от словенското председателство и Евроюст относно закрилата на жертви.

¹¹ Резултатът от DELPHI проекта и австрийския проект ще бъде взет предвид от Комисията при публикуване на насоките за събиране на данни.

¹² MIGRAPOL – Европейска мрежа за миграция – док. 142.

¹³ Заключенията от финландския семинар за откриване на деца в рискована ситуация може да бъде намерен в документ I 5024/06.

2.4. Намаляване на търсенето

2.4.1. Натрупване на експертен опит с цел намаляване на търсенето за трудова експлоатация

След четири години на продуктивни усилия от страна на експертната група по трафика на хора, през 2008 г. бе определена нова експертна група¹⁴, която включва специфичен експертен опит в областта на трудовата експлоатация.

2.4.2. Намаляване на търсенето на хора за трафик в държавите на дестинация

Съветът поиска държавите-членки да докладват за най-добри практики относно ангажираността на обществото за изкореняване на трафика¹⁵.

2.5. Разследване и наказателно преследване

2.5.1. Подобряване на стратегическата и разузнавателната ситуация

Европол си сътрудничи редовно с Интерпол. По отношение на подаването от страна на държавите-членки на информация и данни до Европол, освен тези за съответния документ за анализ¹⁶, бяха изпратени 127 приноса от държавите-членки до Информационната система на Европол (ИСЕ) относно проблеми, свързани с трафика на хора, за периода от пускането в експлоатация на информационната система през април 2006 г. досега.

Оценката на заплахата от организираната престъпност (Organised Crime Threat Assessment (ОСТА) бе публикувана и разпространена до всички държави-членки на два пъти през 2006 и 2007 г. Трафикът на хора бе определен като престъпен пазар, борбата срещу който следва да се превърне в приоритет и който привлече вниманието на равнище ЕС.

Сътрудничеството Европол/Frontex бе съсредоточено върху борбата с улесняването на незаконната имиграция, но нито една от свързаните с него инициативи няма отношение към трафика.

2.5.2. Подобряване на способността на държавите-членки да разследват ефективно трафика на хора

Вследствие на предложението от страна на Комитета за годишната програма на CEPOL (Европейския полицейски колеж) през 2006 г., през юни 2007 г. управителният комитет създаде експертна работна група, която изготви окончателната версия на описанието на модула за обучение на висши служители.

¹⁴ Решение на Комисията от 17 октомври 2007 година за създаване на експертна група по трафика на хора, ОВ L 277, 19.10.2007 г. Решение на Комисията от 22 юли 2008 година за определяне на членове на експертната група по трафика на хора, ОВ L 194, 23.7.2008 г.

¹⁵ Информацията може да бъде намерена в документ 6282/1/70.

¹⁶ Документът за анализ Analytical Work File (AWF) Phoenix бе подет през юни 2007 г. и бе специално насочен към трафика на хора. Две държави-членки подкрепиха работния документ и понастоящем AWF подпомага определен брой разнообразни разследвания.

2.5.3. *Подобряване на оперативното сътрудничество между държавите-членки относно трафика*

Вж. раздел 1.

2.5.4. *Създаване на по-ефективно сътрудничество в областта на разследването и наказателното преследване*

По отношение на Европол целите за 2008 и 2009 г. на отдела, компетентен за престъпления против личността, имат специална връзка с плана на ЕС.

Във връзка с ролята на Евроюст през 2007 г. бяха регистрирани 71 нови случая на трафик на хора. Това представлява значително увеличение спрямо 32 нови случая за 2006 г. През 2007 г. Eurojust проведе също така 10 координационни срещи, по-специално за случаи на трафик и незаконни канали за прехвърляне на хора, което представлява повече от 10% от всички координационни срещи на Евроюст.

Основните аспекти по отношение на развитието на правната рамка за трафика в държавите-членки бяха разгледани в раздел 1. От своя страна Комисията смята да преразгледа рамковото решение за борба с трафика на хора¹⁷.

2.6. **Закрила и помощ за жертвите на трафик**

2.6.1. *Гарантиране на това, че граничният персонал разполага с добри средства и експертен опит за откриване на жертви*

Вж. раздел 2.3.3.

2.6.2. *Изграждане и подсилване на ефективни връзки между организациите, предоставящи помощ и услуги за повторна интеграция, и държавите-членки*

Финландското председателство изпрати въпросник с цел да бъдат определени всички услуги, които са на разположение на жертвите. Понастоящем съществува първи вариант на списък от правителствени координационни органи и списък с организации, предлагащи услуги, и съответни центрове за контакт¹⁸. По време на германското председателство бе постигнато споразумение за публикуване на съответните интернет адреси на уебсайта на ГД „Правосъдие, свобода и сигурност“.

През 2007 г. откриването и помощта за жертвите бе приоритет за Комисията и за първия Ден за борба с трафика на хора. По-специално Комисията представи „Препоръки за откриване и насочване на жертви на трафик на хора към услуги“¹⁹, в които се отправя искане за създаване на национални механизми въз основа на сътрудничество между правителствата и организациите на гражданското общество.

¹⁷ ОВ L 203, 1.8.2002 г.

¹⁸ 18 декември 2007 г., 13124/07 REV 1– CRIMORG 139.

¹⁹ Препоръките могат да бъдат намерени на уебсайта на ГД „Правосъдие, свобода и сигурност“ на следния интернет адрес: ec.europa.eu/justice_home/news/information_dossiers/anti_trafficking_day_07/documents_en.htm

2.7. Завръщане и повторна интеграция

2.7.1. Споделяне на знания и опит относно налични схеми за повторна интеграция в страните на произход и процес на оценка на риска, провеждан преди завръщането

Вж. глава 1.

2.8. Външни отношения

2.8.1. Усилване на действията за борба с трафика на хора в отношенията с трети държави

Редица стратегически документи за страните и регионални и национални индикативни програми включват преки позовавания на трафика на хора и на подсилването на стратегии за справяне с факторите, които улесняват трафика. Борбата с трафика и незаконните канали за прехвърляне на хора представлява един от приоритетите на няколко двустранни плана на Европейската политика за добросъседство в ЕС, като например с Египет, Украйна и Молдова.

ЕС редовно поема ангажимент към трети държави по въпроса за трафика на хора в хода на двустранния политически диалог. Комисията подкрепи местни инициативи като координационната министерска инициатива за борба с трафика на хора в Меконг (Coordination Mekong Ministerial Initiative against Trafficking process (COMMIT)) в Южна Азия, прилагането на националния план за действие в борба с трафика в Западните Балкани, както и като подкрепи усилията на правителството на Южна Африка за борба с трафика. На равнище на Африканския съюз Комисията подкрепи плана за действия от Уагадугу, приет през ноември 2006 г.

В рамките на инструмента ТАИЕХ редица действия включват сътрудничество с трети държави. По този въпрос ТАИЕХ организира десет събития през 2006 и 2007 г.

„Планът за действие за правата на децата в рамките на външните действия на ЕС“ превърна въпроса, свързан с трафика на деца в приоритет. В рамките на тематичната програма „Инвестиция в хората“ бе отправена покана за представяне на предложения във връзка с трафика на деца и деца, участващи във въоръжени конфликти.

2.9. Заключение

Всички заинтересувани страни, които участват в прилагането на плана за действие на ЕС, предприеха действия и постигнаха определени резултати. Някои мерки обаче все още не са приложени. Освен това все още е трудно да се определи действителното отражение на действията, които бяха приложени, върху настоящото развитие на политиката за борба с трафика на хора.

Въпреки, че Комисията и Съветът бяха особено активни в областта на помощта и закрилата на жертвите, фактите показват наличие на значителни слабости.

Едновременно с обсъждането на нови стратегии за бъдещи действия, прилагането на национално равнище играе ключова роля.

3. ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ПОЛИТИКАТА НА ЕС ЗА БОРБА С ТРАФИКА НА ХОРА

В светлината на горепосочения анализ Комисията предлага в краткосрочен план усилията да бъдат съсредоточени върху определените ключови действия, които взимат предвид слабите страни, посочени в документа. Ще бъде изготвена нова стратегия въз основа на постигнатите до края на 2009 г. резултати.

- 3.1. Създаване на национални центрове за докладване или подобни механизми с цел мониторинг на тенденциите по отношение на трафика на хора и резултатите от политиката за борба с трафика въз основа на одобрени критерии и показатели (Комисия, държави-членки)
- 3.2. Създаване или подсилване на националните механизми за определяне и позоваване на услуги за жертви на трафик въз основа на споразумение между заинтересованите страни от правоприлагащите органи и от гражданското общество, като бъде възприет подход, включващ равенството между половете и правата на човека (Комисия, председателство на Съвета, държави-членки)
- 3.3. Създаване или подсилване на системите за защита на децата, насочени към ефективно определяне дали има причини за съмнение за наличие на трафик в случаите, когато детето е експлоатирано за проституция, секс индустрията, работа, просия, незаконни дейности или друга форма на експлоатация (Комисия, държави-членки)
- 3.4. Подкрепа и предоставяне на достатъчно финансови средства за НПО, които предоставят помощ за лицата, обект на трафик; подкрепа на усилията на НПО за създаване на по-структурирана мрежа и за признаването ѝ като важен партньор (Комисия, държави-членки)
- 3.5. Организиране на систематично обучение на ключови заинтересовани страни, участващи в откриване на случаи на трафик, като се отдели специално внимание на трафика с цел трудова експлоатация (Европол, Serpol (Европейски полицейски колеж), държави-членки)
- 3.6. Усилване на координацията за разследване и наказателно преследване, включително насърчаване на използването на средствата на Европол и Евроюст (председателство на Съвета, Европол, Евроюст)
- 3.7. Подсилване на настоящите действия относно външните отношения, по-специално в Западните Балкани и с източните съседи на ЕС, както и с държави от Северна Африка, включително премахването на пречки за съдебно сътрудничество по наказателно правни въпроси. Насърчаване на включването на борбата с трафика на хора в политическия диалог и в този за сътрудничество, в стратегическите документи за страните и в стратегиите за намаляване на бедността и стратегиите за сътрудничество с партньорски държави (Комисия, председателство на Съвета)